

החולים מבקרים בבית החולים כדי לקבל את הטיפול הרפואי הדרוש. חיים בוסיס לא הצליח, באותו יום גורלי, לקבל את הטיפול הדרוש. כי היפושיו בבית החולים, סירב לפנות לי איש, היפוש רק את ד"ר מאיר. הוא לא מצאו. לאחר שירה בשני הילדים, נמלט מהמקום. הוא חזר ונתגלה, לפי גירסת המשטרה, כעבור תשע שעות, ברחוב המאספים 8 בתל-אביב.

מדווח כתב "העולם הזה" שי הגיע למקום דקות ספורות לאחר היריות:

השעה היתה תשע בערב. שבע ניידות קורטינה, אורותיהן הכחולים מהבהבים, כבר היו במקום. אחת מהן יצאה בזינוק לתוך הרמזור האדום, בצופרים מיללים, לעבר בית החולים איכילוב. בתוכה, פצוע אנוש, שכב רבי-שוטר שמואל וייצמן. דקות ספורות לאחר מכן יצא מחצר הבית שני שוטרים, אחוזים ביניהם צעיר פצוע. היה זה חיים בוסיס, החשוד ברצח השוטר. לדברי המשטרה, מסר בוסיס ההמום לשוטרים את האקדח העשן בו ירה בווייצמן דקות ספורות לפני כן.

הקירתו של בוסיס התחילה בו במקום. מטר של מכות-רצח ירד עליו. השוטרים ההמומים והנועזים כילו בו את המתם. בוסיס הוכנס למכונית. "מי היו השותפים שלך?" בוסיס שותק, חוטף בעיטה בפרי צוף. "נרצח אותך, יא מניאק!"

שוטרים אחרים החלו מפורים את הקהל הנדהם. השוטרים הנרעשים, שאיבדו את עשתונותיהם כתוצאה מהפגיעה בחברם, הסתערו על הקהל כשהם מנופפים באק"דחים ועווים: "להתפור. נהרוג את כולכם". זעקו בהיסטריה, "העוז שלי דרוך, הסתלק", זעק כמטורף אחד השוטרים, ורבע בחייל, טכנאי של גליצה"ל. כאשר נסוג הקהל, ניסו השוטרים להת-ארגן לפעולה, החלו מתרוצצים מניידת לניידת, שואלים מה לעשות.

התמוטט

במדרגות

עד כאן דיווחו של הכתב. בימים שחלפו מאז הרצח, הצטיי-רה תמונה מדויקת יותר על מה שאירע בדקות שלפניו. בניגוד למה שפורסם כי עיתונים, זינק שמואל וייצמן לבדו, במע-לה המדרגות של הבית המשותף. היה זה לאחר שבמוקד נתקבלה הידיעה משכנים כי פורצים חדרו לדירה של רפאל מרינוב, מנכ"ל המשביר לצרכן, שנמצא עם אשתו בחו"ל. הניידת של וייצמן הי-תה הקרובה ביותר. שני הבלשים שהיו עם וייצמן נשארו

החקירה למשך ימים מספר. שכן המשטרה התרכזו באזולאי, הקדישה את כל מאמצייה למציאת הוכחות נגדו. אלא שההוכחות לא נמצאו. אדרבא, לאט לאט התאספו יותר ויותר הוכחות כי אולאי חף מפשע.

לאחר שלושה ימי יסורים, שוחרר אור לאי. באיחור של שלושה ימים, עצרו ה-חוקרים את מיכאל ספיר (שפיה) תושב שכונת שפירא. בן 24.

במיסדר-זיווי, ביום ה' שעבר בערב, זיהו את שפירא שניים מהדיירים ברחוב המאספים 8, כי הוא זה הפורץ שאתו נאבקו שלושה ערבים לפני כן.

בכך הסתיים הסיבוב הראשון בפרשה — סיבוב שהחל כאשר עבריינין מטורף לסמים יצא לשחר אחריהם, ותוך 12 שעות הירשה לעצמו לירות בילדים ולרצוח שוטר.

הסיבוב החל — אך לא הסתיים. הכדור שהרג את וייצמן הצעיר, ניפץ לרסיסים את שיווי-המשקל המתוח שהיה קיים בי-

השלושה מימין לשמאל:

ג'ורא (5) ואחיו הראל (8) איתן, שנורו בידי הפורשע, וחברם רמי מאיר, שנמלט מידיה.

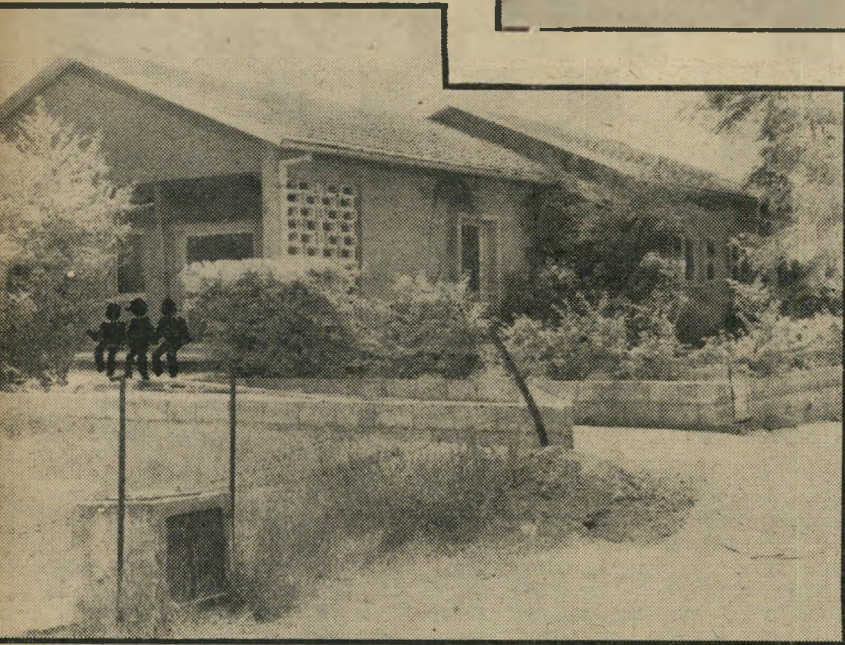
יושבים במכונית. וייצמן עלה לקומה ה-שנייה, צילצל בדלת של דויד צוקר, שכנם של המרינובים, שברשותו היו מפ-תחות הדירה. עם המפתח שקיבל מצוקר, פתח וייצמן את הדלת. קרא לאלמונים בפנים להסגיר את עצמם, הבטיח לא לפ-גוע בהם.

התשובה היתה מטח יריות. וייצמן נא-נק, התחיל להתמוטט במורד המדרגות. הוא הגיע עד לתחתית חדר-המדרגות, יצא בפתח, ונפל. שם אספוהו שני חבריו, שלשמע היריות יצאו ממכוניתם.

הרוצח יצא בהול לחדר-המדרגות, ו-דרך חלון-איוורור קפץ, מגובה שתי קו-מות, לחצר. שם, מצאו השוטרים את חיים בוסיס, עומד המום, פצוע בידו, אחוז אקדח עשן בידו השנייה.

שותפו של הרוצח הצליח בינתיים להי-מלט. הוא יצא במרוצה מהדירה של מש-פתח מרינוב, פרץ לדירה אחרת. איים על יושביה. היושבים התנפלו עליו, הצ-ליחו להבריחו.

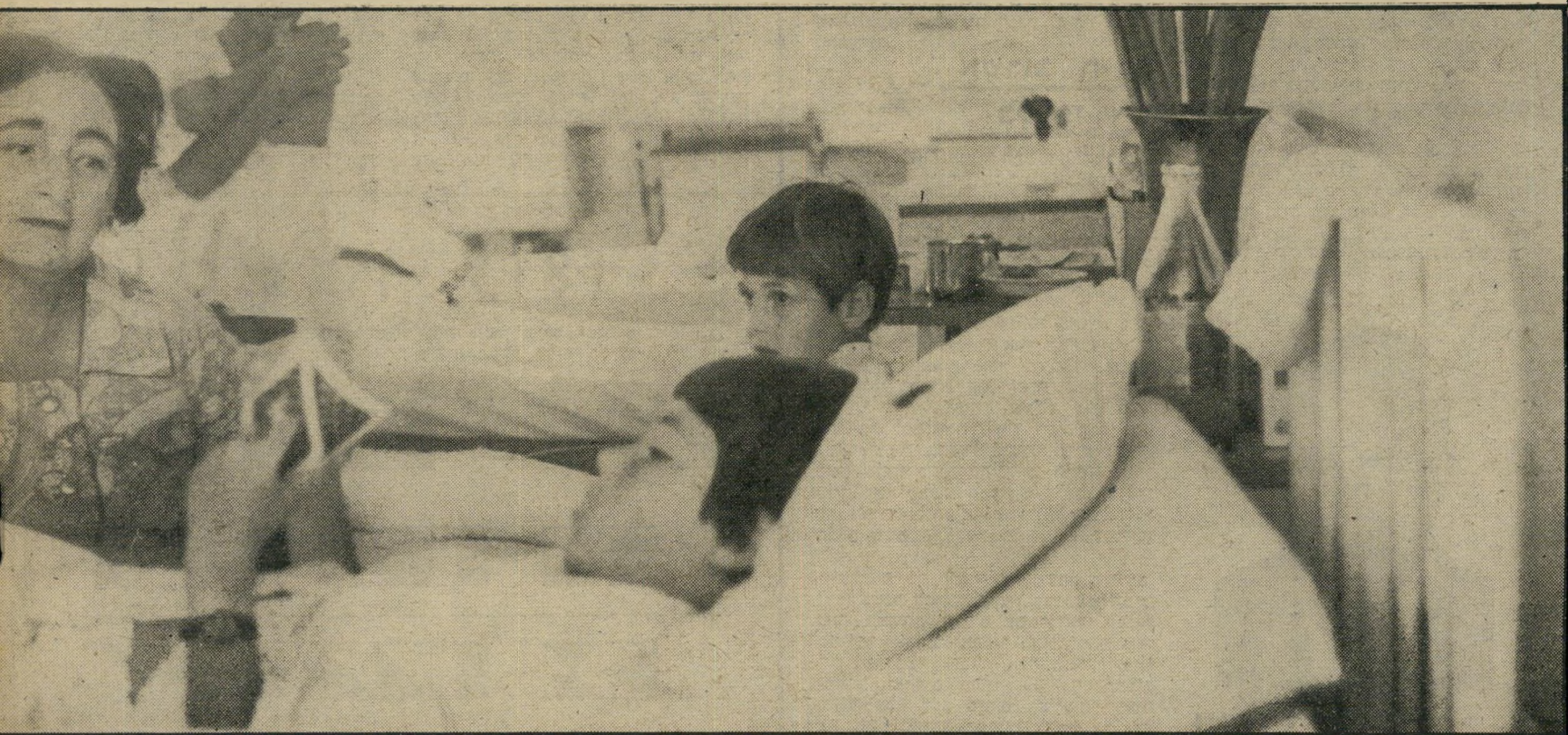
הוא ברח — ונעלם. כיצד הצליח לעזוב את השטח, כאשר המשטרה, לפי דבריה, הקיפה מייד את הבית? השבוע, נשארה שאלה זו עדיין בגדר תעלומה. בוסיס, בינתיים, הצליח לחזור לי-עשתונותיו במהירות. תחת מטר מה-לומות, פצוע ומואשם ברצח, לא גילה אה-

מקום הפשע

ביתו של ד"ר מאיר, בשכונת חבלת ברחובות. בוסיס נכנס בשביל המוביל למרפסת, החל מחפש בבית. כאשר התרגו על הילדים, ציווה עליהם לשבת על המינרפסת (שלוש הדמויות המצוירות בתמונה). רמי, בנו של ד"ר מאיר, נמלט אל מאחורי הבית, ובוסיס ירה בשניים שנשארו.

שמו של שותפו לפשע, מסר במקום זה שם אחר — מאיר אולאי. הפך עתה למלחמה לחיים ולמוות.

תמונת סקופ: הסבתא מבקרת את ג'ורא והראל בבית החולים קפלן ברחובות